

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221010414
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4221010414.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému K. X., pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa § 219 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno f/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a iné, o sťažnosti odsúdeného K. X., proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 19. 11. 2021 sp. zn. 1Nt/20/2021, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 23. februára 2022, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku sa z r u š u j e napadnuté uznesenie súdu I. stupňa.

II.

Podľa § 92 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa žiadosť odsúdeného K. X., narodeného X. X. XXXX, bytom V., R. XXX/XXA o zahľadanie odsúdenia rozsudkom Y. súdu v Bratislave sp. zn. Z-2-1T 45/1996 zo dňa 16. 12. 1996 právoplatným v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4To/24/1997 dňa 30. 4. 1997, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 92 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. žiadosť odsúdeného K. X. (ďalej len odsúdený) o zahľadanie odsúdenia rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. Z-2-1T 45/1996 zo dňa 16. 12. 1996 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tp/24/1997 zo dňa 11. 6. 1997 (správne malo byť sp. zn. 4To/24/1997 zo dňa 30. 4. 1997) zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že odsúdený podal žiadosť o zahľadanie odsúdenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. Z-2-1T 45/1996 zo dňa 16. 12. 1996, ktorým bol uznaný vinným z trestného činu vraždy spolupáchateľstvom podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. f/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a bol mu uložený úhrnný výnimočný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 20 rokov so zaradením do III. nápravno výchovnej skupiny. Menovaný podal proti tomu odvolanie a Najvyšší súd Slovenskej republiky pod sp. zn. 4To/24/1997 zo dňa 11. 6. 1997 (správne malo byť zo dňa 30. 4. 1997) zrušil prvostupňový rozsudok voči odsúdenému v celom rozsahu a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 rokov so zaradením do III. nápravno výchovnej skupiny a trest prepadnutia veci. Do trestu mu bola započítaná lehota trvania väzby od 18. 11. 1995 do 11. 6. 1997 (správne malo byť uvedené od 13. 11. 1995 do 30. 4. 1997).

Súd I. stupňa zistil, že uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Pp/63/2010 zo dňa 6. 7. 2010 bol odsúdený z výkonu trestu podmiennečne prepustený, pričom v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody sa osvedčil a má sa za to, že trest vykonal dňa 6. 7. 2010.

Súčasne konštatoval, že podľa § 92 písm. a/ Tr. zák. súd môže zahľadiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život, nepretržite po dobu najmenej 10 rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci 5 rokov.

Súd I. stupňa zistil, že odsúdený nevedol riadny život, pretože napriek tomu, že nespáchal žiaden trestný čin na území Slovenskej republiky, dopustil sa trestného činu v Rakúsku, kde bol dňa 25. 2. 2013 uznaný vinným pre krádež po neoprávnenom vstupe na súkromný majetok a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, ktorý vykonal dňa 10. 2. 2019. Súčasne sa dopustil celkovo 18-tich priestupkov, pričom väčšinou ide o priestupky na úseku cestnej dopravy, ale aj priestupkov proti majetku a občianskemu spolunažívaniu a to aj potom, ako mu bola uznesením Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 2Nt/19/2019 zo dňa 12. 2. 2020 zamietnutá jeho predchádzajúca žiadosť o zahľadanie predchádzajúceho odsúdenia.

Preto súd I. stupňa konštatoval, že odsúdený nespĺnil podmienky na zahľadanie odsúdenia, keďže nevedol nepretržite po dobu 10 rokov riadny život, keď v rozhodnej dobe páchal priestupky a trestný čin v Rakúsku.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že žiada o prehodnotenie zamietavého stanoviska a o zhovievavosť, keďže má 54 rokov a ambíciu sa zamestnať v Dopravnom podniku Bratislava a.s., kde však jednou z podmienok je bezúhonnosť. V tomto zamestnaní by mohli byť poskytované nadštandardné benefity a riadne a včas platené sociálne a zdravotné poistenie, čo je v jeho veku silný argumentačný faktor, keďže po dožití staroby a dôchodkového veku nechce byť na ťarchu spoločnosti.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť je dôvodná, aj keď z iných ako namietaných dôvodov.

Podľa § 92 ods. 1 Tr. zák., súd môže zahľadiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej
a/ 10 rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci päť rokov,
b/ 5 rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci jeden rok,
c/ 3 roky, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok.

Podľa § 92 ods. 4 veta prvá Tr. zák. doba uvedená v odseku 1 sa v prípade, že sa u podmienične prepusteného a podmienične prepusteného s dohľadom má za to, že trest bol vykonaný dňom, kedy odsúdený bol podmienične prepustený, spravuje dĺžkou skutočného výkonu trestu. Ak bol trest zmiernený rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky, spravuje sa dĺžkou trestu takto zmierneného.

Nadriadený súd preskúmaním obsahu spisu dospel k zhodnému záveru ako súd I. stupňa, že odsúdený nespĺnil podmienky na zahľadanie odsúdenia z dôvodu, že počas plynutia rozhodnej doby, ktorá mala trvať 10 rokov s poukazom na § 92 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. od 7. 7. 2010 (od kedy sa mu počíta lehota, že sa osvedčil, t. j. od jeho podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na základe rozhodnutia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Pp/67/2010 zo dňa 6. 7. 2010) nevedol riadny život, pretože v čase plynutia tejto doby sa opakovane dopúšťal protiprávnej činnosti na úseku cestnej premávky a taktiež priestupkov proti majetku a občianskemu spolunažívaniu a súčasne bol odsúdený za úmyselný trestný čin v Rakúsku na trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov.

Súčasne dáva krajský súd do pozornosti, že aj potom ako mu už raz bola zamietnutá žiadosť o zahľadanie odsúdenia dňa 12. 2. 2020, sa dopúšťal priestupkov, keď nerešpektoval všetky pravidlá cestnej premávky a tieto porušoval, v dôsledku čoho bolo rozhodnuté o spáchaní priestupkov v dňoch 18. 5. 2020 (jazda bez platných dokladov), 7. 8. 2020 (technický stav vozidla), 15. 9. 2020 (technický stav vozidla), 29. 11. 2020, 2. 12. 2020 (prekročenie rýchlosti v obci), 20. 1. 2021 (prekročenie rýchlosti), 22. 1. 2021 (prekročenie rýchlosti) a 30. 3. 2021.

S poukazom na uvedené, napriek skutočnosti, že odsúdený sa v rozhodnej dobe nedopustil žiadneho trestného činu na území Slovenskej republiky, je zrejmé, že nevedol riadny život. Naopak, svojou nedisciplinovanosťou a ľahostajnosťou opakovane porušoval pravidlá cestnej premávky a v jednom prípade sa dopustil úmyselného trestného činu v Rakúsku, v dôsledku čoho je nutné

konštatovať, že nespĺnil podmienky uvedené v § 92 Tr. zák., keďže nedodržiavanie právneho poriadku a neplnenie si základných občianskych povinností sa považuje za nevedenie riadneho života.

V tejto súvislosti nadriadený súd poukazuje na skutočnosť, že podmienkou zahľadania odsúdenia je, aby trest bol vykonaný, uplynula stanovená doba podľa výmery uloženého trestu a súčasne odsúdený v tejto dobe nepretržite viedol riadny život. V danom prípade nebola splnená tretia časť kumulatívnych podmienok, že „nepretržite“ viedol riadny život. Správne teda prihliadol súd I. stupňa na všetky spáchané priestupky, keďže tieto boli páchané v rozhodnom období od 7. 7. 2010 do 7. 7. 2020, resp. po tomto období, keďže páchaním priestupkov sa prerušilo plynutie tejto doby. K prerušeniu plynutia doby pre zahľadanie odsúdenia totiž dôjde spravidla vtedy, keď odsúdený spácha trestný čin, ale stačí aj iné protiprávne konanie v podobe priestupku na to, aby bolo konštatované, že nevedie riadny život, ktorý nemožno zužovať iba na skutočnosť, že sa nedopustil žiadneho úmyselného trestného činu na území Slovenskej republiky.

Skutočnosť, že odsúdený sa chce zamestnať ako vodič z povolania, v dôsledku čoho je nutné mať tzv. čistý register trestov, nič nemení na skutočnosti, že je povinný dodržiavať za každých okolností aj pravidlá cestnej premávky. Krajský súd zdôrazňuje, že je zarážajúce, že má záujem stať sa vodičom z povolania napriek tomu, že opakovane v krátkom časovom slede za sebou porušoval pravidlá cestnej premávky a to aj opakovane prekročením maximálne dovolenej rýchlosti. Ak by chcel vykonávať v budúcnosti tak zodpovedné povolanie, akým je vodič z povolania, mal by dávať osobitný pozor a nedopúšťať sa žiadnych priestupkov na úseku cestnej premávky, tobôž nie v podobe prekročenia rýchlosti.

Z vyššie uvedených dôvodov súd I. stupňa správne rozhodol o nezahladení odsúdenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. Z-2-1T45/1996, avšak napriek tomu musel krajský súd zrušiť napadnuté uznesenie súdu I. stupňa, keďže vo výroku rozhodol podľa zlého ustanovenia § 92 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a správne mal rozhodnúť podľa § 92 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., čo v odôvodnení aj uvádzal, keďže u odsúdeného sa počítala doba na zahľadanie odsúdenia 10 rokov s poukazom na to, že žiadal zahľadanie odsúdenia za trest odňatia slobody prevyšujúci 5 rokov.

Súčasne krajský súd napravil aj pochybenie súdu I. stupňa, ktorý vo výroku svojho rozhodnutia citoval nesprávnu spisovú značku a dátum právoplatnosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Na podklade hore uvedených skutočností krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu I. stupňa v celom rozsahu a následne sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.